தெலுங்கானா மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலங்கள் சார்பாக ஹைதராபாத் உயர் நீதிமன்றம், அதன் தலைமைப் பதிவாளர் மூலம் மற்றும் ஒருவர் முதலானோர்

எதிராக

பி. முரளி மோகன ரெட்டி மற்றும் பலர் முதலானோர்

(உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண்கள் 73- 74/2019)

ஜனவரி 25 2019

(மாண்புமிகு நீதியரசர்கள் திரு.ஏ.கே. சிக்ரி மற்றும் திரு. எஸ். அப்துல் நசீர்)

ஆந்திரப் பிரதேச நீதித்துறைப் பணி விதிகள் 2007-விதி 6 - அதற்கமை நீதிபதிகளை பணி நிரந்தரம் செய்தல் - பிரிஜ் மோகன் லால் வழக்கில், அதற்கமை நீதிபதிகளைப் பணி நிரந்தரம் செய்வதற்கான வழிமுறைகள் மற்றும் நடைமுறைகளை உச்ச நீதிமன்றம் வகுத்திருந்தது - இதில் தகுதித் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகியவையும் அடங்கும் - அதனைத் தொடர்ந்து, மேல்முறையீட்டாளர் - உயர் நீதிமன்றம் தேர்வுக்கான அறிவிக்கையை வெளியிட்டதுடன், தகுதித் தேர்வையும் நடத்தியது மற்றும் நேர்முகத் தேர்வுகளையும் நடத்தியது - நான்கு எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களும் எழுத்துத் தேர்வில் தேவையான குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களான 40%/35% -ஐப் பெற்றிருந்தனர் - இருப்பினும், அவர்கள் எவருமே நேர்முகத் தேர்வில் தேவையான 40%/35% மதிப்பெண்களைப் பெறவில்லை - மேலும், அவர்கள்

எவருமே எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்த ஒட்டுமொத்த மதிப்பெண்களில் தேவையான 40%/35% மதிப்பெண்களைப் பெறவில்லை - எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் நிரந்தரப் பணியில் அமர்த்தப்படுவதற்கு தகுதியற்றவர்களாகக் கருதப்பட்டனர் - எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நீதிப்பேராணை மனு - பிரிட்ஜ் மோகன் லால் வழக்கில் நேர்முகத் தேர்வில் தகுதி மதிப்பெண்கள் பெற வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை என உயர் நீதிமன்றம் கருதியது, மேலும், விளம்பரத்தின் படியோ அல்லது விதிகளின் படியோ நேர்முகத் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெற வேண்டும் என்ற நிபந்தனை ஏதும் இல்லை என்றும் சுட்டிக்காட்டியது. மேல்முறையீட்டில், தீர்வு: பிரிட்ஜ் மோகன் லால் வழக்கானது, நேர்முகத் தேர்வுக்கு எனத் தனியான குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களை நிர்ணயிக்கவில்லை. - இருப்பினும், அது ஒட்டுமொத்த மதிப்பெண்களில், அதாவது எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்துக் கணக்கிடுகையில் தகுதி மதிப்பெண்களை நிர்ணயித்திருந்தது - விதிகளை பொறுத்தவரை குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்கள் எழுத்துத் தேர்வுக்கு மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன - விதிகளுடன் இந்தத் தீர்ப்பை இணைத்துப் பார்க்கையில் ஏற்படும் ஒட்டுமொத்த மற்றும் கூட்டு விளைவு என்னவென்றால், எழுத்துத் தேர்வுக்கு மட்டுமே

குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்கள் தேவைப்பட்டது மற்றும் நேர்முகத் தேர்வுக்கு எந்தக் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களும் தேவைப்படவில்லை; இருப்பினும், எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகிய இரண்டிற்கும் சேர்த்து ஒருங்கிணைந்த தகுதி மதிப்பெண்கள் அவசியமாகும், இது பொதுப் பிரிவினருக்கு 40% ஆகவும், எஸ் சி/எஸ் டி/ஓ பி சி பிரிவினருக்கு 35% ஆகவும் இருந்தது. - இந்த வழக்கில் வழக்கில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் அனைவரும் எழுத்துத் தேர்வில் தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்தனர், ஆனால் அவர்கள் எவருமே ஒட்டுமொத்த/ஒருங்கிணைந்த தகுதி சதவீத மதிப்பெண்களைப் பெறவில்லை - எனவே, பிரிட்ஜ் மோகன் லால் வழக்கில் அறிவுறுத்தப்பட்டதற்கிணங்க, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஒருங்கிணைந்த தகுதி மதிப்பெண்களை (அதாவது, எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்து) பெறவில்லை -பணிச் சட்டம் – தற்காலிக நியமனங்களுக்கான ஆந்திரப் பிரதேச மாநில உயர் நீதித்துறைப் பணி சிறப்பு விதிகள், 2001.

உச்ச நீதிமன்றம் - உத்தரவுகள் - ஆந்திரப் பிரதேச நீதித்துறைப் பணி விதிகள் 2007- அதற்கமை நீதிபதிகளை நிரந்தரப் பணியில் அமர்த்துதல்-பிரிட்ஜ் தற்காலிக நீதிபதிகளை நிரந்தரப் பணியில் அமர்த்துவதற்கான வழிமுறைகள் மற்றும் நடைமுறைகளை உச்ச நீதிமன்றம் வகுத்தளித்தது - அதனைத் தொடர்ந்து, மேல்முறையீட்டாளர் - உயர் நீதிமன்றம் தேர்வுக்கான அறிவிக்கையை

வெளியிட்டதுடன், தகுதித் தேர்வையும் நடத்தியது மற்றும் நேர்முகத் தேர்வுகளையும் நடத்தியது - நான்கு எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களும் நிரந்தரப் பணியில் அமர்த்தப்படுவதற்கு தகுதியற்றவர்களாகக் கருதப்பட்டனர் - தீர்வு: உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின்படி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெறவில்லை - இருப்பினும், விண்ணப்பதாரர்களின் மதிப்பெண்களைப் பரிசீலித்ததில், தேவையான 100 மதிப்பெண்களுக்கு எதிராக இரண்டு விண்ணப்பதாரர்கள் 99.7 மற்றும் 99.3 மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்தனர் - அவர்கள் பல ஆண்டுகளாகத் அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக அதற்கமை நீதிபதிகளாக பணியாற்றி வந்ததைக் கருத்தில் கொண்டும், மேலும் இது பணி வரன்முறைப்படுத்துவதற்காக நடத்தப்பட்ட ஒரு தகுதித் தேர்வு மட்டுமே என்பதைக் கருத்தில் கொண்டும், அவர்களது மதிப்பெண்கள் 100 என முழுமைப்படுத்தப்பட்டன - எனவே, இந்த இரண்டு விண்ணப்பதாரர்களும்/எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களும் தகுதி பெற்றவர்களாகக் கருதப்பட வேண்டும் - மற்ற இரு விண்ணப்பதாரர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் எழுத்துத் தேர்வில் 40%/35% மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்தனர்: இருப்பினும், அவர்களால் தேவையான ஒட்டுமொத்த மதிப்பெண்களைப் பெற முடியவில்லை - இருப்பினும், அவர்கள் கணிசமான ஆண்டுகள் பணியாற்றியதைக் கருத்தில் கொண்டும், மேலும் அவர்களில் ஒருவர் ஆதிதிராவிடர் பிரிவைச் சேர்ந்தவர் என்ற

உண்மையைக் கருத்தில் கொண்டும், விதிகளின்படி அவர்கள் எழுத்துத் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்ணாக 30% பெற வேண்டும் - எனவே, பிரிட்ஜ் மோகன் லால் வழக்கின் கட்டளைக்கு இணங்க, எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் வாய்மொழித் தேர்வில் கலந்து கொள்ள அவர்களுக்கு மேலும் ஒரு வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது - இந்த உத்தரவு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 142-வது சரத்தின் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி வழங்கப்பட்டது - பணிச் சட்டம் – இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் – சரத்து 142 – தற்காலிக நியமனங்களுக்கான ஆந்திரப் பிரதேச மாநில உயர் நீதித்துறைப் பணி சிறப்பு விதிகள், 2001.

மேல்முறையீட்டை முடித்து வைத்த இந்நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்வளித்தது.

தீர்வு: *1.* இந்த நீதிமன்றம், பிரிட்ஜ் மோகன்லால் வழக்கின் தீர்ப்பு வாய்மொழித் தேர்வுக்கான குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களை நிர்ணயிக்கவில்லை என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. இருப்பினும், அத்தீர்ப்பு எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கிய ஒட்டுமொத்த தகுதி மதிப்பெண்களைப் பரிந்துரைக்கிறது.

2. உயர் நீதித்துறை பணிகளுக்கான நேரடி நியமனத்திற்காக மாநில அரசால் இயற்றப்பட்ட தொடர்புடைய விதிகளின்படி தேர்வுகள் மற்றும் நேர்முகத் தேர்வுகள்

நடத்தப்பட வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டிருந்ததால், நீதிமன்றத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறைகளால் மாற்றியமைக்கப்பட்ட விதிகளின் அளவைத் தவிர, மற்றபடி அந்த விதிகளே பின்பற்றப்பட வேண்டும். உதாரணமாக, தற்போதைய வழக்கில், விதிகளின் 6-வது விதி ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் பிரிவினருக்கு எழுத்துத் தேர்வில் 30% தகுதி மதிப்பெண்களைப் பரிந்துரைக்கிறது. எனவே, விண்ணப்பதாரர்கள் எழுத்துத் தேர்வில் அத்தகைய தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெற வேண்டியிருந்தது. அதே நேரத்தில், பிரிட்ஜ் மோகன் லால் வழக்கில் பரிந்துரைக்கப்பட்டபடி ஒருங்கிணைந்த தகுதி மதிப்பெண்களை (அதாவது எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகிய இரண்டிலும் சேர்த்து) அவர்கள் கட்டாயமாகப் பெற வேண்டும்.

3. இதிலிருந்து தெரியவருவது என்னவென்றால், எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வைப் பொறுத்தவரை, விதிகளில் இது தொடர்பான நிபந்தனை இருந்தால் மட்டுமே குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களை வலியுறுத்த முடியும், ஏனெனில் இந்த அம்சம் குறித்து தீர்ப்புரையில் அத்தகைய வழிகாட்டுதல் எதுவும் இல்லை. மேலும், விதிகளைப் பொறுத்தவரை, குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்கள் எழுத்துத் தேர்வுக்கு மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. தீர்ப்புரை மற்றும் விதிகளின் ஒருங்கிணைந்த மற்றும் கூட்டு விளைவு பின்வருமாறு அமையும்: (அ) பொதுப் பிரிவு விண்ணப்பதாரர்கள் மற்றும் ஆதிதிராவிடர்/பழங்குடியினர் /இதர

பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவு விண்ணப்பதாரர்கள் முறையே எழுத்துத் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெற வேண்டும்: (ஆ) நேர்முகத் தேர்வுக்கு குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்கள் எதுவும் தேவையில்லை. இருப்பினும், எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகிய இரண்டிற்கும் சேர்த்து ஒருங்கிணைந்த தகுதி மதிப்பெண்கள் அவசியமாகும், அதாவது பொதுப் பிரிவு விண்ணப்பதாரர்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக 40 சதவீதமும், ஆதிதிராவிடர்/பழங்குடியினர்/இதர பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவு விண்ணப்பதாரர்களுக்கு 35 சதவீதமும் தகுதி மதிப்பெண்களாகும்.

4. இந்த வழக்கில் வழக்கில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் அனைவரும் எழுத்துத் தேர்வில் தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்தனர். அதே நேரத்தில், அவர்களில் ஒருவரால் கூட தகுதிக்கான ஒட்டுமொத்த/ஒருங்கிணைந்த சதவீத மதிப்பெண்களைப் பெற முடியவில்லை. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஒருங்கிணைந்த தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெறாதது குறித்து, உயர் நீதிமன்றம் இந்த உண்மையை உறுதி செய்திருந்தாலும், இந்த அம்சத்தைப் பற்றி அது எவ்வித விவாதமும் செய்யவில்லை. அது வாய்மொழித் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்கள் தேவை என்பது குறித்த அம்சத்தை மட்டுமே கையாண்டுள்ளது.

5. இதனால் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின்படி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெற முடியாத ஒரு சூழல் உருவானது. இருப்பினும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் பெற்ற மதிப்பெண்களை உன்னிப்பாகப் பரிசீலித்ததில், இரண்டு விண்ணப்பதாரர்கள் தேவையான 100 மதிப்பெண்களுக்கு எதிராக 99.7 மற்றும் 99.3 மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்தது தெரியவந்தது. அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக அதற்கமை நீதிபதிகளாக பணியாற்றி வந்ததைக் கருத்தில் கொண்டும், மேலும் இது பணி வரன்முறைப்படுத்துவதற்காக நடத்தப்பட்ட ஒரு தகுதித் தேர்வு மட்டுமே என்ற உண்மையின் அடிப்படையிலும், அவர்களது மதிப்பெண்கள் 100 என முழுமைப்படுத்தப்பட்டன. எனவே, இந்த இரண்டு விண்ணப்பதாரர்களும்/எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களும் தங்களது மதிப்பெண்களை ஒன்றாகக் கூட்டிப் பார்க்கும்போது, எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வில் தகுதி பெற்றவர்களாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

6. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, மற்ற இரண்டு விண்ணப்பதாரர்களால் ஒட்டுமொத்தமாக 40%/35% மதிப்பெண்களைப் பெற முடியவில்லை, எனவே, அவர்கள் (எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு உள்ளடக்கிய) தேர்வில் தகுதி பெற்றவர்களாகக் கருதப்பட முடியாது. இருப்பினும், அவர்கள் இதுவரை கணிசமான ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளனர் என்ற கண்டறிதலின் அடிப்படையில் அவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. மேலும், அவர்கள் எழுத்துத் தேர்வில்

40%/35% மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்தனர், ஆனால், ஒட்டுமொத்த மதிப்பெண்களைப் பெறுவதைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் அந்த இலக்கை எட்டத் தவறிவிட்டனர். விண்ணப்பதாரர்களில் ஒருவர் ஆதிதிராவிடர் பிரிவைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும், விதிகளின்படி ஆதிதிராவிடர்/பழங்குடியினர் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் எழுத்துத் தேர்வில் குறைந்தபட்சம் 30% தகுதி மதிப்பெண் பெற வேண்டும் என்பதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், பிரிட்ஜ் மோகன் லால் வழக்கின் கட்டளைக்கு இணங்க, உயர் நீதிமன்றத்தால் நடத்தப்பட வேண்டிய எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் வாய்மொழித் தேர்வில் கலந்து கொள்ள அவர்களுக்கு மேலும் ஒரு வாய்ப்பு வழங்குவது மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கும். எனவே, மேற்கூறிய நியாயமான அம்சங்களைக் கருத்தில் கொண்டும், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 142-வது சரத்தின் கீழ் எங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தியும் இந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுகிறது.

பிரிட்ஜ் மோகன் லால் எதிர் இந்திய ஒன்றியம் மற்றும் பலர் (2012) 6 எஸ் சி சி 502: [2012] 5 எஸ் சி ஆர் 305 என்ற வழக்கு மூலம் சார்வுறப்பட்டுள்ளது .

உ மேஷ் சந்திர சுக்லா எதிர் இந்திய ஒன்றியம் மற்றும் பலர் (1985) 3 எஸ்.சி.சி 721 : [1985] 2 சப்ளி.எஸ்.சி.ஆர் 367; *ஏ. ஏ. கால்டன் எதிர் கல்வி இயக்குநர் மற்றும் ஒருவர்* (1983) 3 எஸ்.சி.சி 33; *கே. மஞ்சுஸ்ரீ எதிர் ஆந்திரப் பிரதேச அரசு மற்றும்*

ஒருவர் (2008) 3 **எஸ்.சி.சி** 512:[2008] 2 **எஸ்.சி.ஆர்** 1025; *பீகார் மாநில அரசு மற்றும் பலர் எதிர் மிதிலேஷ் குமார்* (2010) 13 **எஸ்.சி.சி** 467: [2010] 10 **எஸ்.சி.ஆர்** 161; *அருணாச்சலப் பிரதேச அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் மற்றும் ஒருவர் எதிர் டேஜ் ஹபுங் மற்றும் பலர்,* (2013) 7 **எஸ்.சி.சி** 737 [2013] 2 **எஸ்.சி.ஆர்** 1134 - **ஆகியவை வழக்குகள் மூலம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.**

பார்வையிடப்பட்ட தீர் முடிவுகள்

[2012] 5 எஸ் சி ஆர் 305	பத்தி 2 இல்	சார்வுறப்பட்டது
[1985] 2 சப்ளி. எஸ் சி ஆர் 367	பத்தி 13 இல்	குறிப்பிடப்பட்டது
(1983) 3 எஸ் சி சி 33	பத்தி 13 இல்	குறிப்பிடப்பட்டது
[2008] 2 எஸ் சி ஆர் 1025	பத்தி 13 இல்	குறிப்பிடப்பட்டது
[2010] 10 எஸ் சி ஆர் 161	பத்தி 13 இல்	குறிப்பிடப்பட்டது
[2013] 2 எஸ் சி ஆர் 1134	பத்தி 13 இல்	குறிப்பிடப்பட்டது

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு : உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண் 73-74/2019

தெலங்கானா மாநிலம் மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலத்திற்காக ஹைதராபாத் உயர் நீதிமன்றத்தின் , நீதிப்பேராணை மனு எண்கள் 38252 / 2014 மற்றும் 38687 / 2013-இல் 25.03.2015 தேதியன்று வழங்கிய தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து இந்த மேல்முறையீடு எழுந்துள்ளது.

முன்னிலையாகும் தரப்பினருக்காக மூத்த வழக்கறிஞர் வி.வி.எஸ். ராவ், சுதன்ஷு எஸ். சௌத்ரி, செல்வி சுரபி குலேரியா, சாடினேனி ரவி குமார், குண்டூர் பிரபாகர், செல்வி பிரேர்னா சிங், மிருத்யுஞ்சய் சிங் (எஸ். உதய குமார் சாகருக்காக), மோஹித் பால், கௌதம் பொலங்கி, அபிரூப் கோஷ் ஆகியோர் ஆஜராகினர்.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை மாண்புமிகு நீதியரசர் **திரு. ஏ.கே. சிக்ரி** வழங்கினார்.

1. இந்த மேல்முறையீடுகளில், ஹைதராபாத்தில் உள்ள உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதியர் ஆயம் 2015 மார்ச் 25 அன்று வழங்கிய தீர்ப்பிற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது, அதன் மூலம் இங்குள்ள எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட இரண்டு பேராணை மனுக்கள் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இரண்டு பேராணை மனுக்களைத் தாக்கல் செய்தவர்கள் மொத்தம் நான்கு பேர் ஆவர்; அவர்கள் அப்போதைய ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலத்தில் (தற்போது ஆந்திரப் பிரதேசம் மற்றும் தெலங்கானா மாநிலங்கள்) அதற்கமை விரைவு நீதிமன்ற மாவட்ட நீதிபதிகளாக, கூடுதல் மாவட்ட மற்றும் அமர்வு நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

2. ***பிரிட்ஜ் மோகன்லால் எதிராக யூனியன் ஆப் இந்தியா மற்றும் பலர்*** ((2012) 6 எஸ் சி சி 502) என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் முன் அத்தகைய அதற்கமை நீதிபதிகளின் நியமனம் தொடர்பான பிரச்சனை பரிசீலனைக்கு வந்தது. அதன் மூலம் இத்தகைய நீதிபதிகளை நிரந்தர அடிப்படையில் உள்வாங்குவதற்கு

மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடைமுறைகள் மற்றும் வழிமுறைகளை இந்த நீதிமன்றம் வகுத்தளித்தது. இதில் தகுதித் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகிய இரண்டும் உள்ளடங்கும். இந்த அறிவுறுத்தல்களின்படி, மேல்முறையீட்டாளரான இந்த உயர் நீதிமன்றம், தகுதித் தேர்வையும் நடத்தி, நேர்முகத் தேர்வுகளையும் நடத்தியது. இந்த நான்கு நபர்களும் (இனி 'எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்' எனக் குறிப்பிடப்படுவர்) நிரந்தர அடிப்படையில் பணி நியமனம் செய்யப்படுவதற்குத் தகுதியற்றவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். மேல்முறையீட்டாளரின் இந்த முடிவால் பாதிக்கப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள், மேற்கூறிய இரண்டு நீதிப்பேராணை மனுக்களில் அதனை எதிர்த்து முறையிட்டனர், அம்மனுக்கள் பின்வரும் நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் அனுமதிக்கப்பட்டன:

> "31. மேற்கூறிய விவாதத்தின் அடிப்படையில், நேர்முகத் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெறவில்லை என்றோ அல்லது எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வில் ஒட்டுமொத்த தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெறவில்லை என்றோ கூறி, மனுதாரர்கள் ஒவ்வொருவரும் பணி ஈர்ப்பிற்குத் தகுதியற்றவர்கள் எனத் தெரிவுக் குழு எடுத்த முடிவு சட்டவிரோதமானது மற்றும் தன்னிச்சையானது என நாங்கள் கருதுகிறோம். எனவே, மனுதாரர்கள் எழுத்துத் தேர்வில் தகுதி பெற்றுள்ளதாலும், நேர்முகத் தேர்விலும் பங்கேற்றுள்ளதாலும், அவர்கள்

ஒவ்வொருவரையும் பணி நியமனம் செய்யுமாறு எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு உத்தரவிடுகிறோம். சட்டப்படி தேவைப்படும் பிற நடைமுறைகளுக்கு உட்பட்டு, இந்த உத்தரவு கிடைக்கப்பெற்ற ஒரு மாத காலத்திற்குள் இந்த நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும்."

3. சர்ச்சைக்குரிய விவகாரத்தைத் தீர்மானிக்கத் தொடர்புடைய சில உண்மைகளை இப்போது கவனத்தில் கொள்ளலாம்:

விரைவு நீதிமன்றங்களை நிறுவுதல் மற்றும் அவற்றின் செயல்பாடுகள் குறித்த அம்சங்களில் ***பிரிட்ஜ் மோகன் லால்*** வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் வழங்கிய உத்தரவுகளுக்கு இணங்க, ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலம் மாநிலம் முழுவதும் பல விரைவு நீதிமன்றங்களை உருவாக்கியது. அத்தகைய விரைவு நீதிமன்றங்களை நிறுவிய பிறகு, ஆந்திரப் பிரதேச அரசு 06 அக்டோபர் 2003 தேதியிட்ட அரசாணை எண். 1798-ன் படி, வழக்கறிஞர் துறையிலிருந்து 20 வழக்கறிஞர்களை (19 வழக்கறிஞர்கள் மற்றும் 1 அரசு உதவி வழக்கறிஞர்) அதற்கமை அடிப்படையில் (ஆந்திரப் பிரதேச மாநில உயர் நீதிப்பணி அதற்கமை நியமனத்திற்கான சிறப்பு விதிகள் 2001-ன் படி) விரைவு நீதிமன்றங்களுக்குத் தலைமை தாங்குவதற்காக நியமித்தது. அவர்கள் நியமிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் மற்றும் அவர்களைப் போன்ற நிலையில் உள்ள

நபர்கள் (நாடு முழுவதும் உள்ளவர்கள்), மாவட்ட மற்றும் அமர்வு நீதிபதி (தொடக்க நிலை) பதவிக்குத் தங்களை நிரந்தரமாகப் பணி ஈர்ப்பு செய்யக் கோரி வந்தனர். இறுதியில், இந்த நீதிமன்றம் ***பிரிட்ஜ் மோகன் லால்*** வழக்கில், வழக்கறிஞர் கழகத்திலிருந்து நேரடியாக நியமிக்கப்பட்டு விரைவு நீதிமன்றங்களுக்குத் தலைமை தாங்கிய/தாங்கி வருகிற அதற்கமை விரைவு நீதிமன்ற மாவட்ட நீதிபதிகளுக்கு எழுத்துத் தேர்வை நடத்துமாறும், அந்த அதிகாரிகளைப் பணி ஈர்ப்பு செய்வதற்கான தேர்வு நடைமுறைகளைத் தொடங்குமாறும் அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் உத்தரவிட்டது. மேற்கூறிய வழக்கில், அதற்கமை விரைவு நீதிமன்ற மாவட்ட நீதிபதிகள் மாநில நீதிப்பணியில் எவ்வாறு பணி ஈர்ப்பு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்கான வழிமுறை மற்றும் முறையையும் இந்த நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், தொடர்புடைய அந்த உத்தரவுகளைப் பின்வருமாறு தொகுக்கலாம்:

அ) எழுத்து தேர்வு 150 மதிப்பெண்களுக்கு நடத்தப்பட வேண்டும்.

ஆ) நேர்காணல் 100 மதிப்பெண்களுக்கு நடத்தப்பட வேண்டும்.

இ) எழுத்து தேர்வில் தகுதி பெறும் மதிப்பெண்கள் பொது பிரிவினருக்கு 40% மற்றும் எஸ்சி எஸ்டி ஓபிசி விண்ணப்பதாரர்களுக்கு 35% ஆக இருக்க வேண்டும்.

ஈ) நியமனம் பெறுபவர்கள் ஒவ்வொருவரும் விரைவு நீதிமன்றங்களில் பணியாற்றிய ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் தலா ஒரு மதிப்பெண் பெறத் தகுதியுடையவர்கள்; இது நேர்முகத் தேர்வு மதிப்பெண்களின் ஒரு பகுதியாக அமையும்.

4. மேற்கூறிய வழிகாட்டுதல்களின் படி உயர் நீதிமன்றமானது 09 ஆகஸ்ட் 2012 அன்று நடைபெற்ற கூட்டத்தில், மாவட்ட நீதிபதிகள் பதவியிடங்களுக்கான ஆள்சேர்ப்பிற்காக அமைக்கப்பட்ட நீதிபதிகள் குழுவின் முன் இவ்விவகாரத்தை வைத்தது; அக்குழு, தற்போது பணியாற்றும்/முன்னாள் அதற்கமை விரைவு நீதிமன்ற மாவட்ட நீதிபதிகளை கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதிகளின் நிரந்தரப் பணியிடங்களுக்குப் பணி ஈர்ப்பு செய்வதற்காக விண்ணப்பங்களைக் கோரி ஓர் அறிவிக்கையை வெளியிடத் தீர்மானித்தது. மேலும், மாவட்ட நீதிபதி பதவிக்கான எழுத்துத் தேர்வு நடத்தப்பட்டபோது வழங்கப்பட்ட அதே பாடத்திட்டத்தைக் கொண்டு எழுத்துத் தேர்வை நடத்தவும், தற்போது பணியாற்றும்/முன்னாள் அதற்கமை விரைவு நீதிமன்ற மாவட்ட நீதிபதிகளிடமிருந்து விண்ணப்பங்களைக் கோரும் அந்த அறிவிக்கையை 13 ஆகஸ்ட் 2012 அன்று ஆந்திரப் பிரதேச உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரப்பூர்வ இணையதளத்தில் வெளியிடவும், விண்ணப்பங்களைப் பெறுவதற்கான கடைசித் தேதியை 31 ஆகஸ்ட் 2012 என நிர்ணயிக்கவும் உத்தரவிட்டது. மாநிலத்தில் நீதித்துறை அதிகாரிகளை

நியமிப்பதற்காக, ஆந்திரப் பிரதேச நீதித்துறை பணிகள் விதிகள், 2007 (இனி 'விதிகள்' எனக் குறிப்பிடப்படும்) நடைமுறையில் இருந்தன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது அவசியமாகும். மொத்தம் 19 அதற்கமை விரைவு நீதிமன்ற மாவட்ட நீதிபதிகளும் தங்களது விண்ணப்பங்களைச் சமர்ப்பித்தனர். உயர் நீதிமன்றம் தேர்வு முறையை அமைத்தது, அது 50 மதிப்பெண்களுக்கான தாள்-I கொள்குறி வகை வினாக்கள் (ஒரு வினாவிற்கு ஒரு மதிப்பெண் வீதம் 50 வினாக்கள்) மற்றும் 100 மதிப்பெண்களுக்கான தாள்-II விவரிக்கும் வகை வினாக்கள் (ஒரு வினாவிற்கு 20 மதிப்பெண்கள் வீதம் 5 வினாக்கள்) என மொத்தம் 150 மதிப்பெண்களையும் (இரண்டு தாள்களுக்கும் சேர்த்து மூன்று மணி நேரம்), நேர்முகத் தேர்விற்கு 100 மதிப்பெண்களையும் கொண்டிருந்தது. எழுத்துத் தேர்வில் தகுதி மதிப்பெண்களாக, பொதுப் பிரிவு விண்ணப்பதாரர்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக 40% மற்றும் எஸ்சி/எஸ்டி/பிசி விண்ணப்பதாரர்களுக்கு 35% மதிப்பெண்கள் பெற வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அதேபோல், அதற்கமை விரைவு நீதிமன்ற மாவட்ட நீதிபதிகளாகப் பணியாற்றி முடித்த ஆண்டுகளுக்கான மதிப்பெண்களும் அனைத்து விண்ணப்பதாரர்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

5. எழுத்துத் தேர்வானது செப்டம்பர் 06, 2012 அன்று நடைபெற்றது. அதன்பிறகு, விடைத்தாள்கள் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டன. தகுதி பெற்ற விண்ணப்பதாரர்களுக்கு வாய்மொழித் தேர்வுகளை நடத்துவதற்காக, நவம்பர் 27, 2012 அன்று நடைபெற்ற நீதிபதிகள் குழுவின் கூட்டத்தில் இவ்விவகாரம் வைக்கப்பட்டது. பத்தொன்பது விண்ணப்பதாரர்களில், பதினேழு பேர் மட்டுமே வாய்மொழித் தேர்வுக்குத் தகுதி பெற்றுள்ளதை அக்குழு கண்டறிந்தது, மேலும் அவர்கள் நேர்முகத் தேர்விற்கு அழைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தீர்மானித்தது. அதன்படி, அந்த பதினேழு விண்ணப்பதாரர்களுக்கும் வாய்மொழித் தேர்வில் கலந்துகொள்ளுமாறு அழைப்புக் கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டன. நீதிப்பேராணை மனுக்களைத் தாக்கல் செய்ததன் மூலம் பெற்ற இடைக்கால உத்தரவுகளின் அடிப்படையில், மேலும் இரண்டு விண்ணப்பதாரர்கள் வாய்மொழித் தேர்வில் கலந்துகொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர். 19 விண்ணப்பதாரர்களுக்கான நேர்முகத் தேர்வுகள் முடிவடைந்த பின்னர், ஒரு தரவரிசைப் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டு குழுவின் முன் வைக்கப்பட்டது. அக்குழு அதனைப் பரிசீலித்த பிறகு, பன்னிரண்டு விண்ணப்பதாரர்கள் நிரந்தர கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்படத் தகுதியுள்ளவர்கள் எனக் கண்டறிந்தது. அவர்கள் அதன் பின்னர் பணி வரன்முறைப்படுத்தப்பட்டனர்.

6. உயர் நீதிமன்றத்தின் கூற்றுப்படி, நான்கு எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் உட்பட மற்ற ஏழு விண்ணப்பதாரர்கள் தேவையான சதவீத மதிப்பெண்களைப் பெறவில்லை. பேராணை மனுக்களைத் தாக்கல் செய்த அந்த நான்கு எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் பெற்ற மதிப்பெண்கள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

வ. எண்	பதிவு எண்	விண்ணப்பதாரரின் பெயர்	குழு/ பிரிவு	250-ல் மதிப்பெண்களில் பெற வேண்டிய தகுதி மதிப்பெண் சதவீதம்	250-க்கு பெறப்பட்ட மதிப்பெண்கள் (எழுத்துத் தேர்வு + வாய்மொழித் தேர்வு)
1	108	சுனிதா புசிரெட்டி	ஓ சி	100	99.7 (67.5 + 32.2)
2	111	எஸ். சாரதா தேவி	ஓ சி	100	99.3 (60.5 + 38.8)
3	103	ஜி. புவனேஸ்வரி ராஜு	பி சி-ஏ	87.5	81 (53 + 28)
4	104	பி. முரளிமோகன ரெட்டி	ஓ சி	100	89 (63 + 26)

7. எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரை வாயிலாக, இந்த நீதிப்பேராணை மனுக்களை உயர் நீதிமன்றம் அனுமதித்துள்ளது.

8. இந்தக் கட்டத்தில், நான்கு எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்க உயர் நீதிமன்றம் கருத்தில் கொண்ட காரணங்களை நாங்கள் கவனிக்க விரும்புகிறோம். மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, இந்த நான்கு எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் வாய்மொழித் தேர்வில் பெற்ற மதிப்பெண்களை உயர் நீதிமன்றம் கருத்தில் கொண்டுள்ளது. அதன் அடிப்படையில், பொதுப் பிரிவு விண்ணப்பதாரர்களுக்கு 40% தகுதி மதிப்பெண்கள் என்பது 100 ஆகவும், இடஒதுக்கீடு பிரிவு விண்ணப்பதாரர்களுக்கு இது 87.5 ஆகவும் இருக்கும் என்று உயர் நீதிமன்றமே அவதானித்துள்ளது. எழுத்துத் தேர்வைப் பொறுத்தவரை, நான்கு விண்ணப்பதாரர்களும் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெற்றிருந்தனர். இருப்பினும், அவர்கள் யாரும் வாய்மொழித் தேர்வில் 40%/35% மதிப்பெண்களைப் பெறவில்லை. மேலும், எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் வாய்மொழித் தேர்வு ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்த ஒட்டுமொத்த மதிப்பெண்களிலும் அவர்கள் யாரும் 40%/35% மதிப்பெண்களைப் பெறவில்லை. வாய்மொழித் தேர்வில் தகுதி மதிப்பெண்களையும், 40%/35% என்ற ஒட்டுமொத்த தகுதி மதிப்பெண்களையும் அவர்களால் பெற முடியாமல் போனதே, பணி ஈர்ப்புக்கான பரிசீலனை வளையத்திலிருந்து எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களை விலக்கி வைத்ததற்கான துல்லியமான காரணமாகும். மேல்முறையீட்டாளரின் இந்த அணுகுமுறை, விளம்பரத்தில் இத்தகைய விதிமுறைகள் எதுவும்

வெளியிடப்படவில்லை என்றும், பின்னர் அவை ஒருதலைப்பட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டன என்றும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டது. மேலும், இந்த விதிகள் வாய்மொழித் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்கள் பெறுவதைக் கட்டாயப்படுத்தவில்லை என்பதால், இது விதிகளுக்கு முரணானது என்றும் வாதிடப்பட்டது. மறுபுறம், மேல்முறையீட்டாளர், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் விலக்கப்பட்ட இந்தத் தேர்வு செயல்முறையானது, ***பிரிட்ஜ் மோகன் லால்*** வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பின்படி துல்லியமாகப் பின்பற்றப்பட்டது என்று கூறி அதனை நியாயப்படுத்த முயன்றார்.

9. உயர் நீதிமன்றம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. விளம்பரத்தில் வழங்கப்பட்ட நிபந்தனைகளின்படியும், விதிகளுக்கு இணக்கமாகவும், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் எழுத்துத் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெற்று தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனர் என்று அது கவனித்தது. விளம்பரத்தைப் பொறுத்தவரை, அதில் பின்வரும் நிபந்தனை சேர்க்கப்பட்டிருந்தது:

வாய்மொழித் தேர்வு (நேர்முகத் தேர்வு)	:	100 மதிப்பெண்கள்
பெற வேண்டிய	:	எழுத்துத் தேர்வில் தகுதி மதிப்பெண்கள், பொதுப்

குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்கள்	பிரிவு விண்ணப்பதாரர்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக 40% மற்றும் எஸ்சி/எஸ்டி/பிசி விண்ணப்பதாரர்களுக்கு 35% ஆக இருக்க வேண்டும். பணி நியமனம் பெற்ற ஒவ்வொருவரும் விரைவு நீதிமன்றங்களில் பணியாற்றிய ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் ஒரு மதிப்பெண் பெறத் தகுதியுடையவர்கள் ஆவர், இது நேர்முகத் தேர்வு மதிப்பெண்களின் ஒரு பகுதியாக அமையும்.

10. தேர்வு நடத்துவதற்கான வழிமுறைகளை விதிகளின் விதி 6 பரிந்துரைத்தது, அதன் தொடர்புடைய பகுதி பின்வருமாறு:

"6. தேர்வை நடத்துவதற்கான வழிமுறைகள் : (*1*) நேரடி ஆட்சேர்ப்பு மூலம் நியமிக்கப்பட வேண்டிய மாவட்ட நீதிபதிகளின் காலிப் பணியிடங்களின் எண்ணிக்கையை உயர் நீதிமன்றம் அவ்வப்போது அறிவிக்க வேண்டும். அவ்வாறு அறிவிக்கும்போது, தகுதி அளவுகோல்கள், பாடத்திட்டம், எழுத்துத் தேர்வுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட மதிப்பெண்கள், ஒரு விண்ணப்பதாரர் பெற வேண்டிய தகுதி மதிப்பெண், வாய்மொழித் தேர்விற்காக ஒதுக்கப்பட்ட

மதிப்பெண்கள் மற்றும் அதில் அந்த விண்ணப்பதாரர் பெற வேண்டிய குறைந்தபட்ச மதிப்பெண்கள் ஆகியவற்றை உயர் நீதிமன்றம் குறிப்பிட வேண்டும்.

வரம்புரையாக, எதிர்பாராத சூழ்நிலைகளின் காரணமாக, எழுத்துத் தேர்வு நடத்துவதற்கு முன்னதாக, நேரடிப் பாடத் திட்ட தேர்வாக அமையும் ஒரு தகுதித் தேர்வை, இது குறித்து உரிய முறையில் அறிவித்த பின்னர் நடத்துவதற்கு உயர் நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு; இதனைத் தொடர்ந்து வாய்மொழித் தேர்வும் நடத்தப்படலாம்.

2) எழுத்துத் தேர்வானது விண்ணப்பதாரரின் கல்விசார் அறிவைச் சோதிப்பதற்காக நடத்தப்படும் அதேவேளையில், வாய்மொழித் தேர்வானது அவருடைய தகவல் தொடர்புத் திறன், சாதுரியம், சாட்சிகளை விசாரிக்கும்போது ஏற்படும் சூழல்களைக் கையாண்டு கட்டுப்படுத்தும் திறன், மற்றும் தேவையற்ற நீளமான வாதங்கள் போன்றவற்றைத் தவிர்க்கும் திறன் மற்றும் அவரது பொது அறிவு ஆகியவற்றைச் சோதிப்பதற்காக நடத்தப்படுகிறது.

3)....

4)எழுத்துத் தேர்வானது மாறாமல் 80 மதிப்பெண்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், மீதமுள்ள 20 மதிப்பெண்களுக்கு மட்டும் வாய்மொழித் தேர்வு வரம்பிடப்பட வேண்டும்.

வரம்புரையாக எழுத்துத் தேர்வில், ஒரு விண்ணப்பதாரர் பொதுப் பிரிவில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்ணாக 40 சதவீதமும், பி.சி. பிரிவில் 35 சதவீதமும், மற்றும் எஸ்.சி. மற்றும் எஸ்.டி. பிரிவில் 30 சதவீதமும் பெற வேண்டும். (16 நவம்பர், 2011 தேதியிட்ட அரசாணை எண் 132-ன் படி திருத்தப்பட்டது)

5)...

6)....

7)...

8)....

9)....

10)..."

11. விளம்பரம் மற்றும் விதிகளில் மேற்கூறப்பட்ட நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில், விளம்பரத்தின் படியோ அல்லது விதிகளின் படியோ வாய்மொழித் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்கள் பெற வேண்டும் என்ற நிபந்தனை ஏதுமில்லை என்று உயர் நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியது. ***பிரிட்ஜ் மோகன் லால்***

வழக்கின் தீர்ப்பைப் பொறுத்தவரை, அது வாய்மொழித் தேர்வில் தகுதி மதிப்பெண்கள் பற்றி குறிப்பிடவில்லை என்றும், மேலும் உயர்கல்வி நீதித்துறை சேவைகளின் நேரடி நியமனத்திற்காக மாநிலத்தால் இயற்றப்பட்ட தொடர்புடைய விதிகளின்படியே தேர்வுகள் மற்றும் நேர்முகத் தேர்வுகள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று அது தெளிவுபடுத்துவதாகவும் உயர் நீதிமன்றம் கருதியது. அதன் அடிப்படையில், உயர் நீதிமன்றம் பின்வருமாறு முடிவு செய்தது:

"20. உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேற்கூறிய தீர்ப்பை விதிகளுடன் இணக்கமாக வாசிக்கும்போது, பின்வரும் நடைமுறை ஒரு நியாயமான ஒன்றாக இருந்திருக்கும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்; ஏனெனில், அந்தத் தீர்ப்பு தொடர்புடைய விதிகளைப் புறக்கணிக்கவில்லை, மாறாக அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டே உள்ளது:-

i) எழுத்துத் தேர்வு 150 மதிப்பெண்களுக்கு இருக்கும்.

ii) வாய்மொழி தேர்வு 100 மதிப்பெண்களுக்கு இருக்கும்.

iii) விண்ணப்பதாரர் எழுத்து தேர்வில் குறைந்தபட்சம் 40% தகுதி மதிப்பெண்கள் பெற்று இருக்க வேண்டும்.

iv) விண்ணப்பதாரர் வாய்மொழி தேர்வில் பங்கேற்க வேண்டும்.

v) வாய்மொழித் தேர்வில் அல்லது ஒட்டுமொத்த மதிப்பெண்களில் தகுதி மதிப்பெண்கள் பெறுவது அவசியமான நிபந்தனைகள் அல்ல.

21. எனவே, நேர்முகத் தேர்வுக் குழு , வாய்மொழித் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண் பெற வேண்டும் என்ற விதியையோ அல்லது அந்த விஷயத்தில், ஒட்டுமொத்த குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களையோ நிர்ணயம் செய்திருக்கக் கூடாது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்."

12. விளம்பரம் வெளியிட்ட பிறகு தகுதி அளவுகோல்களை மாற்றிய மேல்முறையீட்டாளரின் நடவடிக்கை குறித்து, அவ்வாறு செய்வதற்கு அனுமதி அளிக்க முடியாது என்று உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துள்ளது; இது தொடர்பான விவாதம் பின்வருமாறு அமைகிறது:

"22. மேலும் உமேஷ் சந்திர சுக்லா எதிர் இந்திய யூனியன் (3 மேற்படி) மற்றும் ஏ ஏ கால் டன் எதிர் கல்வி இயக்குநர் (3 மேற்படி) ஆகியவற்றில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் மேற்கூறிய தீர்ப்பை சுட்டிக்காட்டி, மனுதாரர்களுக்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் இது சரியாக வாதிடப்பட்டது. அதாவது, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் விளம்பரத்தில் அல்லது விதிகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ள நெறிமுறைகளுக்கு மாறாகச் செயல்பட முடியாது. மேலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டபடி, விளம்பரமானது வாய்மொழித் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண் பெற வேண்டும் என்றோ அல்லது எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் வாய்மொழித் தேர்வு ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்து ஒட்டுமொத்த மதிப்பெண்கள் பெற வேண்டும் என்றோ நிபந்தனை

விதிக்கவில்லை. மனுதாரர்கள் ஒவ்வொருவரும், விளம்பரம் மற்றும் விதிகளின்படியே செயல்பட்டுள்ளதால், அந்த விளம்பரம் மற்றும் விதிகளின் அடிப்படையில் பரிசீலிக்கப்படுவதற்கான சட்டப்பூர்வ உரிமையை அவர்கள் பெற்றுள்ளனர்.

23. விதிமுறைகளை மாற்றவோ அல்லது திருத்தம் செய்யவும் முடியாது என்பதல்ல. ஆனால் இது சட்ட விதிகளின் அடிப்படையில் செயல்பட வேண்டும். அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை என்றால் தேர்வுக் குழு அவற்றை வகுக்க முடியாது, ஏனெனில் அது அதிகார வரம்பை மீறிய செயலாகும்.

24. மேலும், எங்களுக்கு முன்பாகத் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அசல் ஆவணங்களிலிருந்து தெரியவருவது என்னவென்றால், மதிப்பீடானது ஒட்டுமொத்த மதிப்பெண்கள் மற்றும் வாய்மொழித் தேர்வுகள் ஆகியவற்றில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்டுள்ளது; ஆனால், மேற்கூறிய நெறிமுறைகள் எப்போதுமே வெளியிடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை."

13. அதற்கு ஆதரவாக உயர் நீதிமன்றம் பல்வேறு தீர்ப்புரைகளை(உமேஷ் சந்திர சுக்லா எதிர் இந்திய ஒன்றியம் மற்றும் பலர் , (1985) 3 எஸ் சி சி 721; ஏ.ஏ. கால்டன் எதிர் கல்வி இயக்குநர் மற்றும் ஒருவர் , (1983) 3 எஸ் சி சி 33; கே. மஞ்சுஸ்ரீ எதிர் ஆந்திரப் பிரதேச அரசு மற்றும் ஒருவர், (2008) 3 எஸ் சி சி 512; பீகார் மாநில

அரசு மற்றும் பலர் எதிர் மிதிலேஷ் குமார், (2010) 13 எஸ் சி சி 467 மற்றும் அருணாச்சல பிரதேச அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் மற்றும் ஒருவர் எதிர் தாகே ஹபுங் மற்றும் பலர், (2013) 7 எஸ் சி சி 737) குறிப்பிடுகிறது.

14. விளம்பரத்தில் உள்ள நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் நியமனங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற அளவுக்கு உயர் நீதிமன்றம் சரியான முடிவையே எடுத்துள்ளது என்பதை ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிடலாம். இத்தகைய நிபந்தனைகளை மாற்றியமைக்க முடியும் என்றாலும், அது சட்டரீதியான விதிகளுக்கு உட்பட்டே செய்யப்பட வேண்டும். விளம்பரத்தைப் பொறுத்தவரை, வாய்மொழித் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்கள் பெற வேண்டும் என்பது குறித்து எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. விதிகளின் விதி 6-ல், நேர்முகத் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்கள் பெற வேண்டும் என்பதற்கான எந்த ஒரு நிபந்தனையும் இல்லை என்று உயர் நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியதும் சரியே. அதே வேளையில், எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் வாய்மொழித் தேர்வு ஆகியவற்றில் ஒட்டுமொத்த தகுதி மதிப்பெண்களாக, பொதுப் பிரிவினருக்கு 40%, பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவினருக்கு 35% மற்றும் எழுத்துத் தேர்வில் எஸ்.சி/எஸ்.டி பிரிவினருக்கு 30% என அது நிபந்தனை விதிக்கிறது. எழுத்துத் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெற வேண்டும் என்ற இந்தத் தேவையை எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் பூர்த்தி செய்திருந்தனர்.

15. மேற்கூறிய பின்னணியில், மேல்முறையீட்டாளர் கையாண்ட அணுகுமுறையானது, ***பிரிட்ஜ் மோகன் லால்*** வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் வகுத்தளித்த வழிமுறைகளுக்கு இணக்கமாக இருந்ததா என்பது மட்டுமே நாம் காண வேண்டிய ஒரே கேள்வியாக எஞ்சியுள்ளது. இத்தகைய அதற்கமை நீதிபதிகளை நிரந்தர அடிப்படையில் நியமிப்பதற்காக இந்த நீதிமன்றம் பரிந்துரைத்த நடைமுறை அந்தத் தீர்ப்புரையின் பத்தி 207.9-ல் இடம் பெற்றுள்ளது; அது பின்வருமாறு அமைகிறது:

"207.9. விரைவு நீதிமன்றத் திட்டத்தின் கீழ், வழக்கறிஞர் கழகத்திலிருந்து நேரடி நியமனம் மூலம் விரைவு நீதிமன்றங்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட்ட அனைவரும், அந்தந்த மாநிலங்களின் உயர்கல்வி நீதித்துறை பணிகளின் நிரந்தரப் பணியிடங்களில் பின்வரும் முறையில் மட்டுமே நியமிக்கப்படுவதற்குத் தகுதி உடையவர்கள் ஆவார்கள்:

அ) முறைப்படுத்துதலுக்காக விருப்பம் தெரிவிக்கும் விரைவு நீதிமன்றங்களின் நேரடி நியமனதாரர்கள், கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதிகளின் நிரந்தரப் பணியிடங்களில் உள்வாங்கப்படுவதற்குத் தங்களது தகுதியைத் தீர்மானிக்கும் வகையில், அந்தந்த மாநில உயர் நீதிமன்றங்களால் நடத்தப்படும் எழுத்துத் தேர்வை எழுத வேண்டும்.

ஆ) அதன்பிறகு, அந்த உயர் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி மற்றும் நான்கு மூத்த நீதிபதிகளைக் கொண்ட ஒரு தேர்வுக் குழுவால் அவர்கள் நேர்முகத் தேர்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இ) எழுத்து தேர்வுக்கு 150 மதிப்பெண்களும் நேர்முகத் தேர்வுக்கு 100 மதிப்பெண்களும் இருக்க வேண்டும். தகுதி மதிப்பெண்கள் என்பது பொதுப் பிரிவினருக்கு ஒட்டுமொத்தமாக 40% ஆகவும், எஸ்சி/ எஸ்டி/ ஓபிசி பிரிவினருக்கு 35% ஆகவும் இருக்க வேண்டும். தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகியவை, உயர்கல்வி நீதித்துறை சேவைகளுக்கு நேரடி நியமனம் செய்வதற்காக அந்தந்த மாநிலங்களால் இயற்றப்பட்ட தொடர்புடைய விதிகளுக்கு இணங்க நடத்தப்பட வேண்டும்.

ஈ) நியமிக்கப்பட்டவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும், விரைவு நீதிமன்றங்களில் அவர்கள் பணியாற்றிய ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் ஒரு மதிப்பெண் வீதம் வழங்கப்பட வேண்டும்; அந்த மதிப்பெண்கள் நேர்முகத் தேர்வு மதிப்பெண்களின் ஒரு பகுதியாக அமையும்.

உ) விண்ணப்பதாரர்கள் அனைவரும் விரைவு நீதிமன்ற நீதிபதிகளாகப் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளனர் என்பதையும், சட்டத்தின்படி நீதியை நிலைநாட்டி நாட்டிற்குச் சேவை செய்துள்ளனர் என்பதையும் மனதில் கொண்டு, இந்தத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வை அந்தந்த உயர்

நீதிமன்றங்கள் நடத்த வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை. எனவே, இந்த வழக்குகளின் தனித்துவமான உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு முறைகள் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும்.

ஊ) எழுத்து தேர்வில் தகுதி பெற்று மேற்கூறியபடி ஒருங்கிணைந்த சதவீதத்தை பெரும் விண்ணப்பதாரர்கள் மாநிலத்தின் முறையான பணிநிலைப் பிரிவில் கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதி பதவிக்கு நியமிக்கப்படுவார்கள்.

எ) ஏதேனும் காரணத்தினால், முறையான பணிநிலைப் பிரிவில் காலியிடங்கள் இல்லையென்றால், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கையைக் கருத்தில் கொண்டு, தேவையான கூடுதல் காலியிடங்களை உருவாக்குமாறு மாநில அரசுகளுக்கு இதன் மூலம் நாங்கள் உத்தரவிடுகிறோம்.

ஏ) வழக்கறிஞர் கழகத்திலிருந்து நேரடியாக நியமிக்கப்பட்டு, தற்போது பதவியில் உள்ள மற்றும்/அல்லது முன்னாள் எஃப் டி சி நீதிபதிகள் முறையான நியமனத்திற்காகத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வை எழுத விரும்பினால், அவர்களுக்கு வயது வரம்பில் தளர்வு அளிக்கப்பட வேண்டும். விண்ணப்பதாரரின் வயது நிர்ணயிக்கப்பட்ட வயதை விட அதிகமாக உள்ளது என்ற காரணத்திற்காக எந்த ஒரு விண்ணப்பமும் நிராகரிக்கப்படக்கூடாது.

16. மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள செயல்முறையின் துணைப் பத்திகள் (சி) மற்றும் (எப்) ஆகியவற்றை இணைத்துப் படிக்கும்போது, பின்வரும் காரணிகள் தெளிவாகத் புலப்படுகின்றன:

அ) எழுத்துத் தேர்வு 150 மதிப்பெண்களுக்கும் மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு 100 மதிப்பெண்களுக்கும் நடத்தப்பட வேண்டும்.

ஆ) இத்தகைய எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகியவை, உயர் நீதித்துறை சேவைகளுக்கு நேரடி நியமனம் செய்வதற்காக மாநிலத்தால் இயற்றப்பட்ட தொடர்புடைய விதிகளுக்கு இணங்க நடத்தப்பட வேண்டும்.

இ) ஒவ்வொரு விண்ணப்பதாரரும் எழுத்து தேர்வில் தகுதி பெற வேண்டும்.

ஈ) வாய்மொழி தேர்வு தகுதி மதிப்பெண்கள் இல்லை .

ஊ) அதே நேரத்தில் விண்ணப்பதாரர்கள் மேற்கண்டவாறு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சதவீதத்தை பெற வேண்டும் அதாவது ஒட்டுமொத்தமாக 40% மற்றும் எஸ்சி/எஸ்டி/ஓபிசி விண்ணப்பதாரர்களுக்கு 35% ஆகும், இத்தகைய ஒருங்கிணைப்பு சதவீதம் என்பது 250 மதிப்பெண்களில் முறையே 40% மற்றும் 35% ஆகும்.

17. எனவே பிரிட்ஜ் மோகன்லால் வழக்கின் தீர்ப்பு கூட வாய்மொழி தேர்வுக்கு குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களை விதிக்கவில்லை என்று நாங்கள்

கருதுகிறோம். இருப்பினும், அது ஒட்டுமொத்தமாக, அதாவது எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகிய இரண்டையும் இணைத்து தகுதி மதிப்பெண்களைப் பரிந்துரைக்கிறது.

18. உயர் நீதித்துறை பணிகளுக்கு நேரடியாக நியமனம் செய்வதற்காக மாநிலத்தால் இயற்றப்பட்ட தொடர்புடைய விதிகளின்படி தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு நடத்தப்பட வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டிருந்ததால், நீதிமன்றம் பரிந்துரைத்த நடைமுறைகளால் மாற்றியமைக்கப்பட்ட விதிகளின் அளவைத் தவிர, மற்றபடி அந்த விதிகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும். உதாரணமாக, இந்த வழக்கில், விதிகளின் 6-வது விதி எஸ்சி மற்றும் எஸ்டி பிரிவினருக்கு எழுத்துத் தேர்வில் 30% தகுதி மதிப்பெண்களை நிர்ணயித்திருந்தாலும், அவை பின்பற்றப்பட வேண்டும். எனவே விண்ணப்பதாரர்கள் எழுத்துத் தேர்வில் அத்தகைய தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெறுவது அவசியமாகும். அதே நேரத்தில், பிரிட்ஜ் மோகன் லால் வழக்கில் பரிந்துரைக்கப்பட்டபடி ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தகுதி மதிப்பெண்களையும் (அதாவது எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு இரண்டிலும் சேர்த்து) அவர்கள் பெறுவது கட்டாயமாக்கப்பட்டது.

19. மேற்கூறியவற்றிலிருந்து தெரியவருவது என்னவென்றால், எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வைப் பொருத்தமட்டில், விதிகளில் அதற்கான நிபந்தனை இருந்தால் மட்டுமே குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களைக் கோர

முடியும்; ஏனெனில், இந்த அம்சம் குறித்துத் தீர்ப்பில் அத்தகைய உத்தரவு எதுவும் இல்லை. விதிகளைப் பொருத்தமட்டில், குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்கள் எழுத்துத் தேர்வுக்கு மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன என்பதைக் காண்கிறோம். விதிகளுடன் இணைந்த தீர்ப்பின் கூட்டு மற்றும் ஒட்டுமொத்த விளைவு பின்வருமாறு அமையும்:

அ) பொதுப் பிரிவினர் மற்றும் எஸ்சி/எஸ்டி/ஓபிசி விண்ணப்பதாரர்கள் முறையே எழுத்துத் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெறுவது அவசியமாகும்.

ஆ) நேர்முகத் தேர்வுக்குக் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்கள் எதுவும் தேவையில்லை. இருப்பினும், எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு ஆகியவற்றிற்கான ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தகுதி மதிப்பெண்கள் அவசியமாகும்; இது பொதுப் பிரிவைச் சேர்ந்த விண்ணப்பதாரர்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக 40% மற்றும் எஸ்சி/எஸ்டி/ஓபிசி விண்ணப்பதாரர்களுக்கு 35% ஆகும்.

20. மேலே குறிப்பிட்டபடி, அனைத்து எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களும் எழுத்துத் தேர்வில் தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெற்றனர். அதே நேரத்தில், அவர்களில் எவரும் தகுதியான ஒட்டுமொத்த/ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட விழுக்காடு மதிப்பெண்களைப் பெற முடியவில்லை. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெறத் தவறியது குறித்து உயர் நீதிமன்றம் கவனத்தில் கொண்ட போதிலும், இந்த அம்சத்தைப் பற்றி அது எவ்வித ஆய்வும் செய்யவில்லை. அது வாய்மொழித் தேர்வில் (viva voce) குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்களின் தேவை என்ற அம்சத்தை மட்டுமே கையாண்டுள்ளது.

21. எனவே, இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின்படி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் தகுதி மதிப்பெண்களைப் பெறத் தவறிய ஒரு சூழ்நிலையை நாம் எதிர்கொள்கிறோம். இருப்பினும், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் பெற்ற மதிப்பெண்களை உன்னிப்பாகப் பரிசீலிக்கும்போது, சுனிதா புசிரெட்டி மற்றும் எஸ். சாரதா தேவி ஆகிய இரண்டு விண்ணப்பதாரர்கள், தேவையான 100 மதிப்பெண்களுக்கு 99.7 மற்றும் 99.3 மதிப்பெண்களைப் பெற்றுள்ளது தெரியவருகிறது. சுனிதா புசிரெட்டியைப் பொறுத்தமட்டில், மதிப்பெண்களை முழுமைப்படுத்தும் போது, அது 100 மதிப்பெண்களாகக் கருதப்பட வேண்டும். எஸ். சாரதா தேவியும் வெறும் 0.7 மதிப்பெண்கள் மட்டுமே குறைவாகப் பெற்றுள்ளதால், அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக அதற்கமை நீதிபதிகளாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதையும், இது பணிமுறைப்படுத்துதலுக்கான ஒரு தகுதித் தேர்வு மட்டுமே என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு, அவரது மதிப்பெண்களையும் 100 என ஏன் முழுமைப்படுத்தக் கூடாது என்பதற்கு எந்தக் காரணமும் இல்லை. எனவே, இந்த இரு விண்ணப்பதாரர்கள்/எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் மதிப்பெண்கள்

ஒன்றாகக் கூட்டப்படும் போது, அவர்கள் எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வில் தகுதி பெற்றவர்களாகவே கருதப்பட வேண்டும்.

22. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, மற்ற இரு விண்ணப்பதாரர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக 40%/35% மதிப்பெண்களைப் பெறத் தவறிவிட்டனர்; எனவே, அவர்கள் இந்தத் தேர்வில் (எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் நேர்முகத் தேர்வு உள்ளடக்கியது) தகுதி பெற்றவர்களாகக் கருதப்பட முடியாது. இருப்பினும், அவர்கள் இந்நேரம் வரை கணிசமான ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளனர் என்பதைக் காண்கிறோம். மேலும், எழுத்துத் தேர்வில் அவர்கள் 40%/35% மதிப்பெண்களைப் பெற்றுள்ளனர், ஆனால் ஒட்டுமொத்த மதிப்பெண்களைப் பெறுவதில் அந்த இலக்கை எட்டத் தவறிவிட்டனர். இவர்களில் ஒரு விண்ணப்பதாரர் பட்டியலினப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும், விதிகளின்படி எஸ்சி/எஸ்டி பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் எழுத்துத் தேர்வில் குறைந்தபட்ச தகுதி மதிப்பெண்ணாக 30% பெற வேண்டும் என்பதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், பிரிட்ஜ் மோகன் லால் வழக்கின் வழிகாட்டுதலுக்கு இணங்க, உயர் நீதிமன்றத்தால் நடத்தப்பட வேண்டிய எழுத்துத் தேர்வு மற்றும் வாய்மொழித் தேர்வில் கலந்து கொள்ள அவர்களுக்கு இன்னும் ஒரு வாய்ப்பு அளிப்பதே மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கும். எனவே, மேற்கூறிய சமச்சீர் நிலைகளை மனதிற்கொண்டும், அரசியலமைப்பின் 142-வது சரத்தின் கீழ் எங்களுக்கு

வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியும் இந்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுகிறது. உயர் நீதிமன்றம் இன்றைய தேதியிலிருந்து ஆறு மாத காலத்திற்குள் இத்தகைய தேர்வினை நடத்தலாம், மேலும் இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில், இந்த இரு நபர்களும் பணியில் தொடர வேண்டும்.

23. இதன் விளைவாக, இந்த மேல்முறையீடுகள் மேற்கூறிய நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் தீர்வு செய்யப்படுகின்றன.

செலவுத் தொகை குறித்து எவ்வித உத்தரவும் இல்லை.

மேல்முறையீடுகள் முடித்து வைக்கப்பட்டன .

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."